

NAOZAJ VSTAL Z MŔTVYCH? (nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania)

Keď sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka, prišli k hrobu a hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a stípli. On sa im prihovril: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľa, miesto, kde ho uložili. Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: »Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.«“ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli. (Mk 16, 1-8)

Richard Čemus, kňaz, hovorí: „Spomínam si na jednu hodinu náboženstva medzi gymnazistami. Hovorili sme o zmŕtvychvstaní. Bolo ale cítiť, že nikomu sa o tom veľmi hovoriť nechce. Dokonca aj tí, ktorí pravidelne chodili do kostola, sa ostýchali vyznať pred ostatnými, že Ježiš „tretieho dňa vstal z mŕtvych“, ako to každú nedeľu vyznávame v Kréde. Napäté ticho prelomil až jeden žiak: „Vzkriesenie znamená, že Ježišova vec ide ďalej!“

Takmer bolo počuť, ako všetkým padol kameň zo srdca. Áno, to je rozumné, súhlasne prikyvovali gymnazisti.

Aj mne sa tá myšlienka spočiatku páčila. Ale postupne som si stále viac uvedomoval, že je to málo. Skutočne môže byť vzkriesenie toto a nič viac? Neukrýva dokonca takáto formulácia v sebe aj nebezpečné pripustenie, že Ježiš v skutočnosti nemusel vstať z mŕtvych, že živé ostalo len jeho učenie, ktoré je aj po jeho smrti stále aktuálne?“

Na tejto úrovni myslenia sa nachádzajú mnohí „sympatizanti kresťanstva“. Mohli s nami súhlasne prechádzať Zeleným štvrtkom a s porozumením načúvať prikázaniu lásky. Mohli s vnútornou účasťou sledovať Ježišov proces, mučenie i nevinnú smrť. Mohli s úctou postáť pri Ježišovom hrobe. Ale tam sa ich cesta spravidla končí.

Cesta viery však ide ďalej. My prijímame slovo, ktoré prosto zaznieva v evanjeliu: „*Nie je tu! Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?*“

Apoštoli neohlasovali Krista iba ako myšlienku, ktorá stále žije v ich myšliach. Oni neváhali zvestovať evanjelium s nasadením vlastného života. Podobne aj dnes mnohí pre vieru v Krista trpia a umierajú. Takýmto je napríklad aj svedectvo 21 egyptských kresťanských robotníkov, ktorí boli pred pár rokmi zavraždení moslimskými fundamentalistami. Dostali na výber - prestúpiť na islam alebo zostať verní viere v Zmŕtvychvstalého Krista. Všetci si vybrali radšej to druhé, čo pre nich znamenalo fyzickú smrť. Ich svedectvo viery, napriek tragickosti, môže byť aj pre nás povzbudením a zdrojom života.